

Erstatning ikke blev givet, men jeg troer ikke at feile meget, naar jeg siger, at saavel Told- som Skibsafgifterne deraf omtrent variere mellem 6 og 7,000 Rd.; de egentlige Toldafgifter har jeg anslaaet til omtrent 5,000 Rd. Endelig skal jeg ogsaa som en factist Oplysning tillade mig at meddele, at der er en udmærket Næb ved Fjans, hvorhos der i dette Foraar er paatænkt og jeg troer ogsaa fuldført en Bro, hvor Skibe kunne lægge til. De allerstørste Skibe kunne passere Fjansdyb, men det er noksom bekjendt, at den Vanstellig- hed, der er tilstede, er de bekjendte Barrer i Graadbyet. Imidlertid ere dog Forholdene saaledes, at jeg har Grund til at troe, at Seilskibe med et Dymbgaaende af 10 til 11 Fod og Dampskibe med et Dymbgaaende af 11 til 12 Fod ville kunne gjøre sikker Regning paa at kunne løbe ind i Graadbyet. — Naar der nu spørges, om vi da troe, at Fjans kan blive en Oplagsplads af større Betydning for de forskjellige Slags Varer, jeg har tilladt mig at nævne, veed jeg naturligviis fuldtvel, at der ligger en Betragtning meget nær, og den skal jeg heller ikke undlade at gaae ind paa. Man siger nemlig: Hvor der skal føres mange Varer ind, vil det, naar man overhovedet vil stole paa, at der skal blive noget Handelsrøre paa et saadant Sted, være nødvendigt, at der tillige er en betydelig Export, og dette erkjen- der jeg idetmindste for en væsentlig Grad. Denne Export maatte da komme til at bestaae af de Varer, Landet besidder, og vilde især være Dyr, fede Køer, Faar, levende og slag- tede Sviin, Ost, Smør, og maastee lidt Korn, men dog neppe meget. Denne Betragtning fører naturligt til Tanken om en Havn, et Udgangspunkt paa Fastlandet. Jeg veed fuldt- vel, at Tverbanen gennem det sydlige Sjælland og en Havn for Enden af denne ikke ligger for i min Interpellation, men jeg veed ved Siden deraf, at dette hele Foretagende er af en saa betydelig Vigtighed for Landets mate- rielle Opkomst, at jeg ikke tvivler om, at vor nuværende Regjering, som har Det, ikke blot for de Opoffrelser, der ere nødvendige til at fremme Landets Selvtændighed og Uafhængig- hed, men tillige for de Opoffrelser, som ere nødvendige til at fremme dets materielle In-

teresser, ikke vil lade det vente længe, inden vi faae et Forslag, som bringer os saavel en Tverbane gennem det sydlige Sjælland som en Havnovre paa Vestkysten. Naar der bliver Tale om det Punkt, hvor Havnen skulde være, veed jeg naturligviis, at Meningerne ere forskellige; vi vide, at Nogle ville have Havnen ved Knu- bedybet, Nogle ved Fjansdyb eller Strandby, Nogle ved Skallingen, Nogle ved Hjerting og Nogle ved Ringkjøbing; men jeg skal ikke tage i Betænkning at erklære, at det efter min Me- ning, som er støttet ved vægtige Argumenter, der ere komne frem, samt tillige paa, at flere af de andre Foretagender ville være saa dyre, at vi albrig kunde tænke paa at faae dem førte igjennem, er, egentlig ikke Strandby, men et Punkt, som ligger en Fjerdingvei eller en halv Mil sydligere, nemlig Esbjerg, der er det hensigtsmæssigste Punkt for et Havneanlæg paa Fastlandet. Naar jeg her nævner Esbjerg, ligger Grunden dertil i Hensynet til Strøm- forholdene, hvilke medføre, at denne Plads snarere bør vælges end Pladsen ved Strandby. — Hermed skal jeg idetmindste paa dette Stand- punkt ansee den første Deel af vor Interpella- tion som motiveret, og jeg skal endnu kun ud- tale, at jeg beklager, at det ikke er en han- delstyndig Mand, der har fremdraget dette Spørgsmaal, thi jeg holder mig overbeviist om, at en Saadan ganske anderledes vilde have kunnet documentere Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af at gjøre Fjans til en Fri- havn, end jeg har formaaet. Jeg stiller alt- saa først det Spørgsmaal til den høitærede Finansminister: „Finder den høitagtede Finans- minister ikke, at der i Hensynet til den danske Handels Interesser ligger tilstrækkelig Opfor- bring til at gjøre Fjans til en Frihavn, eller i alt Fald til at lade denne Sag underkaste en nøiagtig og grundig Overveielse?“

Naar jeg nu gaaer over til det næste Punkt i vor Forespørgsel, maa jeg først tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, saavidt jeg har kunnet erfare, egentlig er et gammelt Øfte til Janikerne, at de skulle faae en telegraphist Forbindelse med Fastlandet; de staae i den Formening, at der allerede i 1860 — det var vistnok, dengang Telegraphlinien Lemvig—Tøn- der blev anlagt, — blev lovet Fjans, Silb og